

РЕШЕНИЕ

№ 4370

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **953** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на

БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ПО МЕТРОЛОГИЯ (БИМ), представляван от С. С., председател, с адрес: Гр. С., бул. „д-р Г.М. Д.“ № 52 Б, бенифициент по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“, за изпълнението на проект с наименование „Повишаване на специализираните знания и умения на служителите в териториалните звена на БИМ“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.019-0012 от 27.05.2020 г., срещу Решение № X 02.05-6/11.01.22 г., постановено от И. П., Директор на Дирекция и Ръководител на управляващия орган на оперативна програма „Добро управление“, с което е отказано да се верифицира плащания по описания по-горе договор, в общ размер на 51 508,22 лева.

В жалбата се твърди, че обжалвания административен акт за незаконосъобразен, постановен при неправилен анализ на фактите и неправилна интерпретация на релевантните законови разпоредби, отнасящи се до казуса.

Жалбоподателят БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ПО МЕТРОЛОГИЯ, представляван от С. С., редовно уведомен, се представлява от адв.С.. Адв.С. моли съдът да уважи

жалбата като основателна и доказана. Моли за срок за писмени бележки. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът Ръководителя на УО на „Оперативна програма "ДОБРО УПРАВЛЕНИЕ", редовно уведомен, се представлява от юрк.К.. Юрк.К. моли съдът да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана и потвърди акта на административния орган като правилен, мотивиран и законосъобразен. С оглед диспозитива на административния акт, същият не представлява изричен отказ по отношение на чл.63, ал.4 ЗУСЕСИФ. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор Ц.. ПРОКУРОРЪТ – С оглед събраните по делото доказателства счита жалбата за недоказана.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че БИМ е бенефициент по договор за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Добро управление“, сключен между жалбоподателя и ръководителя на УО на ОП „Добро управление“, с регистрационен номер № BG05SFOP001-2.019-0012 от 27.05.2020 г.

В качеството си на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ (УО на ОПДУ), съгласно заповед № Р-73/14.05.2021 г. на Министър-председателя на Република България с писмо на основание чл. 32 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН. във връзка е чл. 62, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Жалбоподателят е уведомен, че от общо отчетените 51 508,22 лева по искане за междинно плащане № 4 от 12.10.2021 г. верифицираните разходи са в размер на 00 лв. (нула лева)

На основание чл. 63, ал. 1, т. 2 и 4 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0012-C01-M036/10.11.2021 г., с което са изискани допълнителни документи и разяснения във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане и е предоставен срок за отговор от 7 дни. На 17.11.2021 г. бенефициентът представил допълнителни документи и разяснения с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0012-C01-M037.

На основание чл. 63, ал. 1, т. 3 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0012-C01-M038/29.12.2021 г., с което са изискани становище, разяснения и допълнителни документи във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане. Предоставен е срок за отговор от 14 дни.

На основание чл. 62, ал. 1 във връзка е ал. 2 и ал. 3 от ЗУСЕСИФ, след като взел предвид всички представени от бенефициента документи и разяснения, УО на ОПДУ извърши проверка на искане за междинно плащане № 4 от 12.10.2021 г., като по него

не са верифицирани разходи общо в размер на 51 508,22 лева, както следва:

47 692,80 лева по РОД „фактура [ЕГН] от 01.10.2021 (Изпълнител) ЕИК[ЕИК] [фирма]“, отчетен в бюджетен ред 1.1.1 „Разходи за обучение на тема "Метрологичен контрол на средства за измерване", на основание чл. 64, ал. 1, предложение второ от ЗУСЕСИФ поради започната процедура по администриране на нередност. Регистриран е сигнал за нередност № 324/30.12.2021 г. в резултат на започната процедура по администриране на нередност по смисъла на чл. 2 т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 г., съгласно чл. 69, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. Бенефициентът е уведомен с писмо чрез ИСУН е кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0012-C01-M038/29.12.2021 г.;

3 815,42 лева по РОД „Друг 1 от 11.10.2021“ отчетени в бюджетен ред „11.3.1 Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация, по аргумент на 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във връзка с чл. 55, ал. 1, т. 4, тъй като с тях се превишава максимално допустимият размер на единната ставка за непреки разходи, изчислени като 8 % върху допустимите преки разходи.

Предвид гореизложеното и след като обсъдил събраните писмени доказателства, на основание чл. 62, ал. 1-3 във връзка с чл. 57, ал. 1, т. 4 и чл. 64, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и Заповед Р-73/14.05.2021 г. на министър-председателя на Република България, РО решил на на Българския институт по метрология, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „6-ти септември“ № 21, бенефициент по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“, за изпълнението на проект с наименование „Повишаване на специализираните знания и умения на служителите в териториалните звена на БИМ“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.019-0012 от 27.05.2020 г., представлявано от С. С., в качеството ѝ на председател, не се верифицира сумата в размер на 51 508,22 лв. (петдесет и една хиляди петстотин и осем лева и двадесет и две стотинки), включена в искане за междинно плащане № 4 от 12.10.2021 г. по т. 1 и 2 от настоящия акт. Съгласно чл. 64, ал. 1, предложение второ от ЗУСЕСИФ, бенефициентът може да включи разходи/те по т. 1 в следващо искане за плащане в случай, че не бъде определена финансова корекция от УО на ОПДУ или размерът на корекцията е по-малък от размерът на неверифицираните разходи.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Съдът намира твърденията на УО за просрочие на жалбата за неоснователни. Съдът счита, че не следва да се възприема срок от получаването на съобщението по електронен път, защото не е възможно да се удостовери кое лице го е получило, в тази връзка приема срока след физическата размяна на книга.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕСИФ управляващите органи (УО) извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане от бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 и 3 от ЗУСЕСИФ ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира УО, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по ЗУСЕСИФ може да се упражняват и от овластено от него лице. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приетата по делото Заповед № Р - 73 от 14.05.2021 г. на Министър – председателя на Република България.

Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Той съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В самото писмо изрично е посочен редът за неговото оспорване и пред кого, поради което не е съществено неозглавяването му като решение.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

ЗУСЕСИФ не съдържа изрична разпоредба относно срока за верифициране на разходи. В разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, е посочено, че максималният срок в който УО следва да извърши плащането е 90 - дневен от постъпване на искането за плащане на бенефициента след верифициране на разходите, съобразно нормативните изисквания. При липсата на специална законодателна уредба следва да се приеме, че срокът за произнасяне е 14 - дневен, съгласно чл. 57, ал. 1 от АПК, но този срок е инструктивен и неспазването му не води автоматично до незаконосъобразност на издадения отказ. С изтичането на този срок не се преклудира възможността на административния орган да се поизнесе по направеното искане за окончателно плащане, поради което неговото неспазване не води до незаконосъобразност на издадения отказ.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1, изр. 1 от ЗУСЕСИФ междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта.

Според нормата на ал. 2 на чл. 62 от ЗУСЕСИФ чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Кои разходи са допустими е посочено изчерпателно в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ – разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1.разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2.разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3.разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4.разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5.разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни

счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; б. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Следователно, всички разходи, които не се включват в посочената правна норма са недопустими и не подлежат на верификация. Законодателят не е уредил изрично в кои случаи управляващият орган може да откаже верификация на разходи, но по аргумент на противното това следва да са случаите, при които разходите са недопустими, т.е. не са включени в чл. 57, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗУСЕСИФ.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Конкретно изброените условия за допустимост са посочени в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ общо за всички оперативни програми.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Цитираната предпоставка следва да е налице в съвкупност с останалите изисквания на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. В тежест на административния орган е да докаже, че разходите са в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно, че не са извършени съгласно приложимото право на ЕС и българското законодателство. Необходимо е нередностите да бъдат установени от компетентния орган по съответната програма, в случая ответника, в нарочна процедура по чл. 73 от ЗУСЕСИФ във връзка с нередности по сключения договор.

По отношение на жалбоподателя е издадено Решение за налагане на финансова корекция № X 02.05-б/11.01.22 г. Решението е оспорено по съдебен ред на 26.01.22 г. в предвидения от закона срок.

Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ предвижда, че в случай, че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане. С оглед на изложеното е налице втората хипотеза – започната процедура по администриране на нередност. Органът прави проверка за допустимост на заявления за плащане разход, като нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ позволява на самостоятелно основание, сума, за която възникне съмнение и бъде образувана проверка за нередност, да не бъде верифицирана. Това, че за същата сума може да не се наложи финансова корекция или наложената такава може да бъде отменена по съдебен ред, не променя този извод. Отказът за верификация е на основание проверка за нередност и не е обвързан от резултата от същата. Възможността за следващо искане за изплащане на същата сума, предвид изхода от производството по регистрираната нередност, е въпрос на последваща проверка в друга процедура. Посочената разпоредба е императивна и административният орган, при наличие на сигнал за нередност, следва при условията на обвързана компетентност да откаже верификация на съответния разход, като след приключване на процедурата по администриране на нередността /и в зависимост от изхода й/ неверифицираният разход може да бъде включен в следващо искане за плащане.

С оглед изложеното, оспореният отказ е законосъобразен, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ПО МЕТРОЛОГИЯ (БИМ), представляван от С. С., председател, с адрес: [населено място], бул. „д-р Г.М. Д.“ № 52 Б, бенифициент по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“, за изпълнението на проект с наименование „Повишаване на специализираните знания и умения на служителите в териториалните звена на БИМ“ и регистрационен № BG05SFOP001-2.019-0012 от 27.05.2020 г., срещу Решение № X 02.05-6/11.01.22 г., постановено от И. П., Директор на Дирекция и Ръководител на управляващия орган на оперативна програма „Добро управление“, с което е отказано да се верифицира плащания по описания по-горе договор, в общ размер на 51 508,22 лева.

ОСЪЖДА Български институт по метрология /БИМ/ с ЕИК[ЕИК], със седалище: [населено място], [улица], представляван от председателя С. С., да заплати на Министерски съвет сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско

възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: